

สภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

สุมินตรา สุกาวาสน์* วิชาญ มะวิญธร** กรรวิ บุญชัย***

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการประเมินผลวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 435 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 368 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.60 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ และฐานนิยม

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่จบวุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาตรี มีครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้จบสาขาวิชาพลศึกษา ภาระงานสอนสำหรับครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาส คือ 17,12, และ 12 ชั่วโมง/สัปดาห์ ตามลำดับ แนวทางที่ใช้ในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาจากแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา จุดประสงค์ของพลศึกษา และมาตรา 6 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ตัดสินระดับคะแนนแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่มควบคู่กัน องค์ประกอบในการตัดสินระดับคะแนน ประกอบด้วยความรู้ ทักษะทางกีฬา คุณธรรมจริยธรรม สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สัดส่วนการให้คะแนนเท่ากับ 20, 40, 10, 20 และ 10 คะแนนตามลำดับในโรงเรียนประถมศึกษา ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษาให้คะแนนเท่ากับ 20, 20, 20, 20 และ 20 คะแนน ในโรงเรียน ในขณะที่โรงเรียนขยายโอกาสให้คะแนน 20, 40, 10, 20 และ 10 คะแนน ตามลำดับ ประเมินความรู้ด้วยข้อสอบปรนัย ประเมินทักษะทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเอง ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและทดสอบสมรรถภาพทางกลไก โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและเกณฑ์มาตรฐานที่สัมพันธ์กับสุขภาพของเด็กไทย อายุ 7-18 ปี วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยแบบทดสอบมาตรฐาน ส่วนการวัดด้านคุณธรรมจริยธรรมใช้แบบทดสอบมาตรฐาน

* นิสิตปริญญาโท ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*** รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ติดต่อผู้พิมพ์: สุมินตรา สุกาวาสน์ E-mail: su_sukawas@hotmail.com มือถือ: 091-7780683

วันที่รับบทความ 23 กุมภาพันธ์ 2564

วันที่แก้ไขบทความ 29 พฤษภาคม 2564

วันที่ตอบรับ 7 มิถุนายน 2564

คำสำคัญ: การประเมินผล วิชาพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี

The Status of Physical Education Learning Assessments in Schools of SuphanBuri Province

Sumintra Sukawas* Wichan Mawinthorn** Komrawee Boonchai***

Abstract

The purpose of this research was to study the status of physical education learning assessment in schools of Subhan Buri Province according to Basic Education Core Curriculum A.D. 2008. A questionnaire was developed by the researcher. Content validity was judged by 5 experts. The document was mailed to 435 physical education teachers. Three hundred and sixty-eight respondents (84.60%) were completed and returned. Data were analyzed by using percentage, and mode.

The results showed that most physical education teachers got bachelor degree in physical education. There were some physical education teachers did not get a degree in physical education. Teaching load for elementary school teachers, secondary school teachers, and school education expansion were 17, 12 and 12 hours per week. Most physical education teachers studied the guidelines for test and measurement procedure according to Basic Education Core Curriculum A.D. 2008, objectives of physical education, and section six of the National Education Act B.E.2542 (1999), and Amendments (Second National Education Act .B.E. 2545 (2002) and Third National Education Act .B.E. 2553 (2010). Grading system was criterion- and norm referenced standards. Grades in physical education were based on sport knowledge, sport skills, morality and ethics, physical fitness, and desirable feature of elementary school were 20, 40, 10, 20, 10 respectively, 20, 20, 20, 20, 20 for secondary school, and 20, 40, 10, 20, 10 for school education expansion respectively.

Master's degree students, Dept. of Physical Education, Faculty of Education, Kasetsart University

**Assistant Professor Dr., Dept. of Physical Education, Faculty of Education, Kasetsart University

***Associate Professor Dr. Dept. of Physical Education, Faculty of Education, Kasetsart University

Contract: Sumintra Sukawas

E-mail.: su_sukawas@hotmail.com Mobile: 091-7780683

Received: February 23, 2021

; Revised: May 29, 2021

; Accepted: June 7, 2021

Knowledge assessment used objective Using quantitative and qualitative measurement, that were teacher-made tests, to assess sport skills. Health-Related Physical Fitness Test and Norms for Thai Children Aged 7- 18 Years was used to assess physical fitness of elementary school, and secondary school. As elementary and secondary school used International Committee for the Standardization of Physical Fitness Test, but the school education expansion used Sports Authority of Thailand Simplified Physical Fitness Test (SATST). Desirable feature was measured by desired characteristics form, but using scale of moral and ethics to measure morality and ethics.

Keywords: Assessments, Physical Education, Suphanburi Province

บทนำ

ปัจจุบันพลศึกษามีบทบาทและความสำคัญต่อการจัดศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีการเจริญงอกงามและพัฒนาหลายด้านพร้อมกัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นสื่อในการออกกำลังกาย ดังนั้น การศึกษาโดยใช้ร่างกายเป็นสื่อ ซึ่งวัตถุประสงค์ของการศึกษาสามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย หรือพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ ดังที่ กรรวิ บุญชัย (2555: 5) ได้กล่าวถึงพลศึกษาไว้ว่า

...พลศึกษาเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกายเป็นสื่อกลาง พลศึกษาเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา และจะต้องกำหนดค่านิยมทางพลศึกษาไว้ด้วยเยาวชนต้องเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข. . .

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้สมบูรณ์นั้น นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนทุก ๆ คน ได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึงกัน ตามความต้องการความสามารถ ความสนใจของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้รวมทั้งได้รับคำสอน การช่วยเหลือแนะนำ การใช้สถานที่ การใช้อุปกรณ์ และการใช้บริการอื่น ๆ เกี่ยวกับพลศึกษาด้วย เพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาการตามศักยภาพของตนเองให้มากที่สุด ฉะนั้นถ้าโรงเรียนจะจัดโปรแกรมพลศึกษาให้สามารถบรรลุผลตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาอย่างแท้จริงต้องจัดรายการพลศึกษาให้มีความสมบูรณ์ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548: 227) ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น สิ่งสำคัญในการวางเป้าหมายทางพลศึกษาก็คือ ต้องสามารถ

ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาด้วย เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของทางพลศึกษา ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน (กรรวิ บุญชัย, 2555: 5)

แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของ กลุ่มสาระการเรียนรู้ นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ และให้ผลการประเมินตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 14)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนที่สอดคล้องกับเหตุผลดังกล่าวว่า การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับหลักการพื้นฐานสองประการ คือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ความรู้ความสามารถของผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาการเรียนรู้และประเมินผลตามตัวชี้วัด จุดประสงค์ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และทำให้ได้ทราบถึงสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้ครบถ้วนในทุกๆด้าน อันเป็นเป้าหมายหลักของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกๆระดับ ไม่ว่าจะเป็นในระดับชั้นเรียน ในระดับสถานศึกษา ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และในระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นขบวนการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

การวัดผลเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา คือการหาปริมาณของการเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนตามหลักการและกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระมาตรฐาน หรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แล้วนำผลที่วัดมาได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของการพัฒนาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้นดีหรือไม่ดี ควรมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร การวัดผลประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากจะกระทำเพื่อให้การให้คะแนนนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนจบวิชาแต่ละวิชาในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ หรือการจบหลักสูตรการเรียนหนึ่ง ๆ เรียบร้อยแล้ว (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548: 391) ซึ่งสอดคล้องกับ กรรวิ บุญชัย (2555) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาไว้ว่า

...โปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพต้องประกอบด้วยยุทธวิธีของการวัดและประเมินผล ครูต้องทำการทดสอบอย่างต่อเนื่องเพื่อวัดและประเมิน เพื่อจะได้รู้ความก้าวหน้าของนักเรียน และประสิทธิผลของการสอนกระบวนการวัดและประเมินผลเมื่อดำเนินการแล้วไม่ใช่ว่าได้สิ้นสุดแล้ว การดำเนินการต่าง ๆ ของโปรแกรมพลศึกษาในสถานศึกษาต้องมีความมุ่งหมาย ข้อมูลจากการวัดจะนำไปประเมิน

จุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งด้านทักษะ สมรรถภาพทางกาย ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โปรแกรมพลศึกษามีประสิทธิผล ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมในการเรียนการสอน และหลักสูตรเหล่านี้ ก็สามารถประเมินได้จากข้อมูลที่ได้จากการวัด. . .

ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนในปัจจุบัน การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ที่ครูผู้สอนได้สอนนั้น บรรลุตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด จะต้องอาศัยการวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินให้ทราบว่าการเรียนการสอนได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และต้องวัดผลและประเมินผล ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนด้วย ผู้สอนต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนให้ครบทุกด้านโดยพิจารณาการประเมินจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ต้องเป็นไปเพื่อคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข คือ ผู้สอนต้องประเมินผลทั้งทางด้านร่างกาย (ทักษะพิสัยและสมรรถภาพพิสัย) ความรู้ (พุทธิพิสัย) จิตใจ คุณธรรม จริยธรรม (เจตพิสัย) นอกจากนี้ผู้สอนยังพิจารณาจาก สาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัด จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อีกด้วย ซึ่งในการประเมินผู้สอนควรเลือกรูปแบบที่ใช้ในการประเมินผลให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย มีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย ซึ่งการประเมินทางเลือกใหม่และการประเมินตามสภาพจริง เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินสาขาวิชาพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 26 ได้กำหนดไว้

ดังนั้น กระบวนการวัดผลและประเมินผลที่มีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 และครอบคลุม สาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการติดตามพัฒนาการของผู้เรียน และให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จากการศึกษาของ ณัฐวุฒิ สุขศรีงาม (2557) สิทธิชัย เพิ่มสิน (2558) วรณีนุ่นแก้ว (2559) พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักขององค์ประกอบที่นำมาตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษายังไม่สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษากำหนดคะแนนด้านทักษะมากกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เครื่องมือที่นำมาใช้ยังไม่หลากหลาย การทดสอบสมรรถภาพทางกายและการพิจารณาองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน พ 4.1 ซึ่งเป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการประเมินผล การเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ว่ามีการดำเนินการอย่างไร ใช้เครื่องมือใดบ้างในการวัด และปัญหาในการวัดผลและประเมินผลในแต่ละองค์ประกอบ ที่สอดคล้องกับวิชาพลศึกษา

อย่างไร นำข้อมูลมาเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหรือตัวแทนครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 435 โรงเรียน เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 341 โรงเรียน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 31 โรงเรียน และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 63 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมดจำนวน 3 ชุด เพื่อศึกษาสภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียนเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) และแบบปลายเปิด (open ended)

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน
- 1.2 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 2 สภาพการประเมินผลวิชาพลศึกษาของโรงเรียน ในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นแบบสำรวจรายการ (check list) และแบบปลายเปิด (open ended) โดยแยกเป็น 3 ด้านคือ

2.1 เกณฑ์ในการตัดสินระดับคะแนน องค์ประกอบและสัดส่วนของคะแนนที่นำมาประเมินเพื่อการตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษา (เกรด)

2.2 วิธีการและเครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านสมรรถภาพทางกายและด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.3 ปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับทำการวิจัย ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้อำนวยการโรงเรียน ของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการนำส่งแบบสอบถามและเก็บคืน ทั้งทางไปรษณีย์
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งทางไปรษณีย์ และเก็บคืนด้วยตัวเอง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณค่าทางสถิติดังนี้ ค่าร้อยละ ฐานนิยม นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง กราฟ และความเรียง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ตามขอบเขตการวิจัยในหัวข้อสำคัญดังนี้

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ย 1 ห้องเรียนต่อความรับผิดชอบของครูผู้สอน 1 คน ส่วนใหญ่น้อยกว่า 30 คน แสดงว่าสัดส่วนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียนส่วนใหญ่เท่ากับ 30 คน แต่ยังมีโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 41-มากกว่า 50 คน ต่อ 1 ห้องเรียนอยู่ด้วย

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวนนักเรียน 1 ห้องเรียนต่อความรับผิดชอบของครูผู้สอน 1 คน ส่วนใหญ่ 31-40 คน ซึ่งแสดงว่า สัดส่วนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คนต่อนักเรียนส่วนใหญ่เท่ากับ 31-40 คน แต่ยังมีโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 41-มากกว่า 50 คน ต่อ 1 ห้องเรียนอยู่ด้วย

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ย 1 ห้องเรียนต่อความรับผิดชอบของครูผู้สอน 1 คน ส่วนใหญ่คือน้อยกว่า 30 คน ซึ่งแสดงว่า สัดส่วนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียนส่วนใหญ่เท่ากับ 30 คน แต่ยังมีโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 31-40 ต่อ 1 ห้องเรียนอยู่ด้วย จะเห็นว่าโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ยกเว้น

โรงเรียนมัธยมศึกษา มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน เป็นไปตามข้อเสนอแนะของ วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2541) กล่าวไว้ดังนี้

...สัดส่วนของจำนวนครูผู้สอนกับจำนวนนักเรียนแต่ละชั้นควรมีอัตราส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียน 25-40 คน ถ้ามีนักเรียนมากเกินไปจะทำให้ครูดำเนินการสอนได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากดูแลควบคุมได้ไม่ทั่วถึง เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติและส่วนมากจะสอนในสถานที่ค่อนข้างกว้าง ครู ต้องเดินตรวจตรานักเรียนทุกคน...

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นครูประจำการ ส่วนใหญ่มีอายุ 50-54 และ 55 ปีขึ้นไป และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจบวุฒิมัธยมศึกษาทางด้านพลศึกษา บางส่วนที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่จบวุฒิมัธยมศึกษาทางด้านพลศึกษาดังที่ วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2541) ที่กล่าวว่า

...การเลือกและจัดสรรบุคลากร ผู้บริหารควรจัดผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยเริ่มพิจารณาจากครูพลศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหรือมีความรู้ในด้านนี้โดยตรงเป็นอันดับแรก เพราะเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาพลศึกษา และควรจัดให้มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ถ้ามีไม่พอหรือไม่มีจึงค่อยพิจารณาจากครูที่ได้รับการฝึกอบรมวิชาพลศึกษาครูที่ชอบและสนใจกีฬาเป็นอันดับต่อไป และถ้าไม่มีจริง ๆ ก็อาจขอนิสิต นักศึกษาฝึกสอนจากสถาบันการศึกษาวิชาชีพลศึกษาต่าง ๆ มาช่วย หรืออาจจ้างครูพิเศษมาจากที่อื่นก็ได้...

ภาระงานสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ของจังหวัดสุพรรณบุรี คือ 17,12,12, ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งเป็นไปตาม วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2541) กล่าวไว้ดังนี้

...อัตราการสอนของครูก็ควรจะเป็น 3 คาบต่อวันหรือ 15 คาบต่อสัปดาห์ เพราะเวลานอก จากนั้นครูจะได้นำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ตรวจงาน ทำบันทึกการสอนฝึกอบรมนักกีฬา สอนวิชาลูกเสือ-เนตรนารี ให้บริการ ทำหน้าที่ครูเวร ครูประจำชั้นและสุดท้ายที่สำคัญคือครูพลศึกษาควรใช้เวลาส่วนหนึ่งไปในการฝึกสมรรถภาพของตนเองให้แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอตามคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี...

สภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ ไม่เคยเข้าร่วมการอบรมที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ซึ่งทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สำหรับแนวทางในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยศึกษาจากแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัด

และประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักการประเมินผล การเรียนรู้วิชาพลศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักการของวิชาพลศึกษา

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ใช้มาตรา 6 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาและพิจารณาองค์ประกอบในการตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษา การจัดการศึกษา ต้องยึดว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ กรรวิ บุญชัย (2555) ที่ได้กล่าวถึงมาตรา 6 ว่า เปรียบได้กับจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา คือ เพื่อพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาและยังได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษา (เกรด) แบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม กำหนดคะแนน ด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม และจริยธรรม สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้ 20, 40, 10, 20, และ 10 และจะเห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษา (เกรด) แบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม กำหนดคะแนน ด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม และจริยธรรม สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้ 20, 20, 20, 20, และ 20 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประเมินผลครบทุกองค์ประกอบ คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและสมรรถภาพพิสัย แต่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ให้ความสำคัญในการประเมินด้านทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ จะเห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษาไม่สอดคล้องกับ จุดหมายในข้อ 3 ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ว่า “มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี และรักการออกกำลังกาย” และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่กล่าวไว้ว่า “...องค์ประกอบที่จะวัดในแต่ละด้าน ควรให้คะแนนการพัฒนากายในทุก ๆ ด้าน 5 ด้านไปพร้อม ๆ กัน...”

การวัดและประเมินด้านความรู้ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีประเมินด้านความรู้ด้วยข้อสอบแบบปรนัย แบบอัตนัยและปรนัย เครื่องมือที่นำมาใช้ยังไม่หลากหลายและยังไม่สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประเมินด้านทักษะมีการประเมินทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในเชิงปริมาณใช้แบบทดสอบทักษะและข้อสอบทักษะเป็นมาตรฐาน ,แบบทดสอบทักษะ ที่ครูสร้างขึ้นเอง ไม่เหมาะสมในการประเมินในปัจจุบัน ดังที่ กรรวิ บุญชัย (2555) กล่าวไว้ว่า

...แบบทดสอบและข้อทดสอบทักษะที่มีมาตรฐานมีเป็นจำนวนมากที่ใช้ได้ ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบทักษะ (skill test) และข้อสอบข้อเขียน (written Test) อย่างไรก็ตามนักพลศึกษาพบว่า แบบทดสอบดังกล่าว เป็นแบบการวัดแบบเดิม (traditional method) ซึ่งรูปแบบการประเมินที่เคยปฏิบัติกันมาไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้หรือเป็นรูปแบบที่ดูเหมือนว่าไม่วัดในสิ่งที่ต้องการวัด...

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และขยายโอกาสทางการศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ วัดและประเมินผลด้านทักษะ ทั้งก่อนการเรียน ในระหว่างเวลาเรียน เมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ และปลายภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา คือ ใช้การประเมินเป็นระยะ เพื่อเป็นการพัฒนา และเป็นการประเมินผลแบบสรุป เพื่อการตัดสินใจคะแนน ส่วนเครื่องมือที่นำมาใช้เป็นการวัดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และมีเกณฑ์การประเมิน

เมื่อพิจารณาเป้าหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา “...เป็นการศึกษาด้านสุขภาพ เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ...” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งเป็นไปตามจุดหมายข้อ 3 ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ว่า “มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย” โดยเป้าหมายของวิชาพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวม ดังนั้นวิธีการประเมินที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเลือกใช้ แบบประเมินค่าและเกณฑ์การประเมินในการวัดทักษะ เชิงคุณภาพ จึงเหมาะสม เป็นไปตาม กรรวิ บุญชัย (2555) ที่ได้สรุปไว้ว่า “...การวัดด้านทักษะเชิงคุณภาพเป็นการประเมินความถูกต้อง ความสวยงาม ของการปฏิบัติหรือความสามารถในกีฬาชนิดต่าง ๆ ...” ส่วนมาตรวัดที่ใช้ คือ 4 ระดับ ซึ่งสอดคล้องกับ กรรวิ บุญชัย (2555) ที่กล่าวว่า มาตรวัดที่นำมาใช้ คือ 3-5 ระดับ

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์แล้วพิจารณาออกแบบการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธี สอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพและบรรลุ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด(กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ดังนั้นเป็นหน้าที่ของครูที่ ควรสร้างเครื่องมือทดสอบใช้เอง

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ วัดและประเมินผล เมื่อสิ้นสุดการเรียนในภาคเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นมากที่ สุด รองลงมาคือ แบบตรวจสอบรายการ แบบ ประเมินค่า เกณฑ์การประเมิน และแบบสังเกต ระดับมาตรวัดที่ใช้ 4 ระดับ เป็นแบบวัดมาตรฐานการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาแนวทางการจัดการเรียนรู้ก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะ สำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551 ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์แล้วจึงพิจารณาออกแบบการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่ต้องมีการสร้างเครื่องมือในการวัดองค์ประกอบที่นำมาเป็นส่วนในการตัดสินระดับคะแนน(เกรด) อาจศึกษาแบบวัดมาตรฐานแล้วนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และขยายโอกาสทางการศึกษา

การดำเนินการทดสอบสมรรถภาพทางกายครูผู้สอนของโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูล คือ มาตรา 6 และ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจาก สาระ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาในสาระที่ 4 มาตรฐานการเรียนรู้ พ 4.1 ดำเนินการทดสอบเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในภาคต้นและภาคปลาย ทำให้ทราบว่าในแต่ละชั้นปีและช่วงชั้นจะต้องทดสอบสมรรถภาพทางกายสมรรถภาพทางกลไก หรือสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพสำหรับนักเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ซึ่งใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่ได้กำหนดตัวชี้วัด เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายไว้ อย่างไรก็ตามมีตามมีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายเพราะเป็นจุดประสงค์หนึ่งของพลศึกษา (กรรวิ บุญชัย, 2555) ในมาตรฐาน พ 4.1 เป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่นำมาทดสอบ ได้แก่ ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ ส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว ความสมดุล หรือการทรงตัว พลังของกล้ามเนื้อขา และพลังกล้ามเนื้อหัวไหล่และแขน ซึ่งเป็นองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะหรือสมรรถภาพทางกลไก สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ อันประกอบไปด้วย ความอ่อนตัว ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ส่วนประกอบของร่างกาย และความอดทนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-5 ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดชั้นปี สาระที่ 4 มาตรฐาน พ 4.1 ในข้อ 5 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระบุว่า “...สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายได้ตามคำแนะนำ...” ตัวชี้วัดข้อ 4 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 “...ทดสอบและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย...” และตัวชี้วัดข้อ 5 “...ทดสอบและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย...” ซึ่งกำหนดว่าต้องทดสอบสมรรถภาพทางกาย ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่ได้ทดสอบสมรรถภาพทางกายตามมาตรฐาน พ 4.1 แต่เป็นไปตามตัวชี้วัด องค์ประกอบที่นำมาทดสอบได้แก่ ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทนของระบบไหลเวียน

เลือดและระบบหายใจ ส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว ความสมดุล หรือการทรงตัว พลังของกล้ามเนื้อขา และพลังกล้ามเนื้อหัวใจและแขน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสาระที่ 4 มาตรฐาน พ 4.1 ตัวชี้วัด ข้อ 4 “...สร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง...” องค์ประกอบที่นำมาทดสอบ ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ ส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว ความสมดุล หรือการทรงตัว พลังของกล้ามเนื้อขา และพลังกล้ามเนื้อหัวใจและแขน องค์ประกอบที่นำมาทดสอบสมรรถภาพทางกายเป็นไปตามมาตรฐาน พ 4.1 แต่เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดจะเห็นว่าเป็นการสร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และการพิจารณาองค์ประกอบในการวัดสมรรถภาพทางกายยังไม่ครอบคลุมองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

การทดสอบสมรรถภาพทางกายในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดชั้นปีแต่ละช่วงชั้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสอดคล้อง กับสาระที่ 4 พ 4.1 ตัวชี้วัดข้อ 5 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น “...ทดสอบสมรรถภาพทางกายและพัฒนาได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล...” ไม่จำเป็นต้องเป็นสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ องค์ประกอบที่นำมาทดสอบ ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ ส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว ความสมดุล หรือการทรงตัว พลังของกล้ามเนื้อขา และพลังกล้ามเนื้อหัวใจและแขน

การทดสอบสมรรถภาพทางกายในระดับชั้นมัธยมปลาย พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก ซึ่งสอดคล้อง กับสาระที่ 4 มาตรฐาน พ 4.1 ตัวชี้วัด ข้อ 7 “...วางแผนและปฏิบัติตามแผนการพัฒนสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไก...” ซึ่งไม่จำเป็นต้องทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ แต่สอดคล้องกับสาระที่ 4 มาตรฐาน พ 4.1 “...เห็นคุณค่าและมีทักษะการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ...” เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่นำมาทดสอบ ได้แก่ ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ ส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว ความสมดุล หรือการทรงตัว พลังของกล้ามเนื้อขา และพลังกล้ามเนื้อหัวใจและแขน ซึ่งไม่ใช่องค์ประกอบทางกายเพื่อสุขภาพ จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ยังขาดความรู้ความเข้าใจองค์ความรู้ด้านสมรรถภาพทางกาย

การวัดและประเมินผลด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ ทดสอบปลายภาคเรียนและเครื่องมือที่นำมาใช้ในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์โรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีส่วนใหญ่ ใช้แบบทดสอบมาตรฐาน ใช้แบบสังเกต และเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ปัญหาที่พบในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า ครูพลศึกษายังขาดความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ขาดความเข้าใจ ขาดการร่วมมือร่วมใจ ซึ่งทำให้การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ไม่เป็นไปตามหลักการและจุดหมายของวิชาพลศึกษา ทำให้ขาดข้อมูลที่เป็นจริง ที่จะนำมาแก้ไขปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพลศึกษามีการพัฒนาตนเองในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ควรใช้หลักการและแนวทางในการวัดและประเมินผล จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดในทุก ๆ ข้อที่กำหนดไว้จะทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษานั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาสภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรรวิ บุญชัย. (2555). *การวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา* [อัดสำเนา]. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ณัฐวุฒิ สุขศรีงาม. (2557). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคกลางของประเทศไทย. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 41(1), 30-47.
- วรรณิ นุ่นแก้ว. (2559). *สภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดนนทบุรี* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สิทธิชัย เพิ่มสิน. (2558). สภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 42(2), 194-208.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- Mathews, D. K. (1978). *Measurement in Physical Education* [Online]. www.eric.ed.gov.htm, December 6, 2013. อ้างใน วรธรณี นุ่นแก้ว. 2559. *สภาพการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดนนทบุรี (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.